

Vreme, nedelja 13. novembra 1932

SLAVLJE NA ZEMUNSKOM AERODROMU

Prvi samostalni let naše žene aviatičarke

Prekjučerašnji podvig g-ce Hristine Gorišek

Škola civilne avijacije još od 15. oktobra ima tri žene na motornom pilotskom kursu. Za celo vreme učenja dve su se naročito po sposobnosti i volji isticale: g-đa Tomić in g-ca Hristina Gorišek. Pre prekjučerašnjeg događaja teško bi bilo odrediti koja je od njih zrelija za samostalno letenje. A to pitanje imao je da reši diplomski ispit pred stručnom komisijom za 2 – 3 nedelje. G-đa Gorišek, zauzeta kao činovnik Beogradske pošte, na međunarodnoj liniji, nije imala dovoljno vremenske mogućnosti da se potpuno i stalno posveti samo pilotskoj školi, ali ona je u svakom slobodnom trenutku vredno radila na zemunskom aerodromu. I posle nekoliko leta sa svojim profesorom g. Bogomilom Jakličem, na avionu »Fizir«, ona se osećala potpuno sigurna da poleti sama. Naravno, to joj se nije dozvolilo. Bilo je važnije što misli njen nastavnik o toj samostalnoj vožnji. Đaci su obično učili na đачkom avionu »Fizir«, ali u hangaru se pored još nekoliko nalazi i tip »Sim« inženjera g. Sime Milutinovića, koji važi za izvanredno siguran, ali veoma osetljiv aparat i koji je preporučljiv svršenim đacima potpune i uvežbane prisebnosti. G-đa Gorišek letela je na tom školskom aparatu »Fizir« s duplom komandom 140 puta, a na »Simu« samo četiri puta. Prekjuče je, na završetku tog četvrtog leta sa svojim profesorom g. Jakličem zaželela da napravi još jedan kružni let sa avionom »Sim«. Međutim, g. Jaklič koji je imao puno poverenje u svoju učenicu i smatrao je za svršenog pilota, iako još nediplomiranog, rekao joj je glasom, koji je mogao da liči na šalu:

- Pa, ako Vam se leti još, letite sami!

A za to vreme je nešto zagledao u elisu.

G-đa Gorišek, najednom, stavljena pred svoj davno snevani san, imala je samo vremena, da dovikne svome profesoru:

- Bežite, da Vas ne pregazim!

I avion je sigurnom i veštom brzinom krenuo.

Sledila su se srca svima, koji su bili pred hangarom, ali avion je već bio u vazduhu i u najpravilnijem letu pravio široki krug nad aerodromom.

Jedini među svima, g. Jaklič bio je miran i siguran, kao da je i on na kontrolnom mestu u avionu. Posle ovoga leta, koji u isto vreme znači jedan nesumnjiv događaj, jer g-ca Gorišek je prva žena u Jugoslaviji, koja je napravila samostalan

let, ili kako se to stručno zove, prva žena, koja je navela »laširanje«, nastala je na aerodromu radost. Čestitalo se sa sviju strana g-ci Gorišek, koja je po svima aviatijčarskim propisima morala da proslavi svoje »laširanje«.

Preksinoć se na aerodromu, u kafani »Naša krila« duboko u noć slavilo ovaj prvi let naše žene avijatičarke.

Slovenski prevod!

Vreme, nedelja 13. novembra 1932

SLAVJE NA ZEMUNSKEM LETALIŠČU

Prvi samostojni let naše pilotke

Predvčerajšnji podvig gospodične Kristine Gorišek

V Šoli civilnega letenja že od 15. oktobra sodelujejo na motornem pilotskem tečaju tudi tri žene. Ves čas pouka sta po svojih sposobnostih in zavzetosti izstopali zlasti dve: gospa Tomić in gospodična Kristina Gorišek. Pred predvčerajšnjim dogodkom bi se težko odločili, katera od njiju je boljše pripravljena za samostojno letenje. To naj bi čez 2 – 3 tedne pokazal diplomski izpit pred strokovno komisijo. Gospodična Gorišek je zaposlena na mednarodni telefonski liniji Beograjske pošte, zato ni imela neomejenega prostega časa, da bi se popolnoma posvečala samo pilotski šoli, a je za delo na zemunskem letališču izkoristila vsak prosti trenutek. Ko je že nekaj časa s svojim profesorjem gospodom Bogomilom Jakličem letela na letalu fizir, se je počutila popolnoma gotova, da lahko poleti sama. Seveda ji tega niso dovolili. O njeni sposobnosti za samostojno vožnjo je odločilno mnenje njenega učitelja. Učenci so praviloma vadili na šolskem letalu fizir, a v hangarju je bil poleg drugih tudi sim ing. Sima Milutinovića. Sim velja za izredno zanesljivo, a zelo občutljivo letalo. Letenje z njim dopuščajo le popolnoma izurjenim učencem, ki so kos vsem okoliščinam. Gospodična Gorišek je na šolskem letalu fizir z dvojno komando za krmiljenje letela 140 krat, na simu pa samo štirikrat. Predvčerajšnjim si je ob koncu tega četrtega leta s profesorjem Jakličem zaželela še enkrat zaokrožiti. Gospod Jaklič, ki je svoji učenki popolnoma zaupal kot že izurjenemu, čeprav še nediplomiranemu pilotu, ji je rekel z glasom, ki ga je bilo mogoče razumeti kot šalo:

- Če se vam leti, pa letite sami!

Za trenutek se je zastrmel v propeler, gospodična Gorišek pa se je nenadoma znašla pred uresničitvijo svojega sna in je svojemu profesorju uspela le še zaklicati:

- Umaknite se, da vas ne povozim!

In letalo je zanesljivo in s pravilno hitrostjo speljalo. Vsem, ki so bili pred hangarjem, so zastala srca, a letalo je bilo že v zraku in je v širokem krogu kar se da lepo krožilo nad letališčem.

Gospod Jaklič je bil edini med vsemi miren, kot bi bil na kontrolnem sedežu poleg učenke v letalu. Let je bil nesporno pomemben dogodek, saj je gospodična Gorišek ravnokar postala prva ženska v Jugoslaviji, ki je samostojno poletela ali kot se temu strokovno reče – laširala. Po njenem letu je letališče zajelo veselje. Gospodični Gorišek so vseprek čestitali in po vseh letalskih manirah je morala svoje laširanje proslaviti. Predsinočnjim so v letališkem lokalu Naša krila daleč v noč proslavljali ta prvi samostojni let naše pilotke.